

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2018/345,**annettu 14 päivänä marraskuuta 2017,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä niiden teknisten sääntelystandardien osalta, joissa täsmennetään arviointiperusteet liittyen menetelmiin, joita käytetään laitosten tai yhteisöjen varojen ja velkojen arvioimiseen****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kriisinratkaisuskenaariossa on tärkeää erottaa toisistaan yhtäältä alkuperäinen arvostus, jossa arvioidaan, täyttyvätkö pääomainstrumenttien alaskirjauksen ja muuntamisen edellytykset tai kriisinratkaisun edellytykset, ja toisaalta myöhempi arvostus, joka muodostaa perustan päätökselle soveltaa yhtä tai useampaa kriisinratkaisuvälinettä. Alkuperäiseen arvostukseen liittyen on aiheellista varmistaa, että kun määritetään, täyttyvätkö kriisinratkaisun tai pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen edellytykset, suoritetaan yhteisön varojen ja velkojen oikeudenmukainen ja realistinen arvostus. Kriisinratkaisutoimia koskevan päätöksen perustana toimivaa myöhempää arvostusta varten on tärkeää varmistaa, että yhteisön varojen ja velkojen arvostus, jolla määritetään kriisinratkaisutoimen valinta ja pääomainstrumenttien mahdollisen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuus elinkelvottomaksi toteamisen hetkellä, perustuu oikeudenmukaisiin, varovaisiin ja realistisiin oletuksiin.
- (2) Sen varmistamiseksi, että arvostus on oikeudenmukainen, varovainen ja realistinen, on tärkeää, että siinä arvioidaan sellaisten tapahtumien vaikutus, jotka ovat tapahtuneet ennen kriisinratkaisutoimea tai ennen pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisvaltuuden käyttöä elinkelvottomaksi toteamisen hetkellä, sekä eri toimen vaikutus, joihin kriisinratkaisuviranomainen on saattanut ryhtyä.
- (3) Arvioijan olisi saatava käyttöönsä kaikki tarvittavat tiedot ja asiantuntemus, kuten laitoksen sisäinen kirjanpito, järjestelmät ja mallit. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi arvioitava, miten yhteisön sisäiset valmiudet ja järjestelmät voivat tukea kriisinratkaisuarviointeja osana direktiivin 2014/59/EU 15 artiklan mukaista purkamismahdollisuuksien arviointia. Arvioijan olisi myös voitava ryhtyä järjestelyihin saadakseen asiantuntijoiden neuvoja. Asiantuntijan neuvot voivat olla olennaisia esimerkiksi laadittaessa direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 8 kohdan mukaista arviota kohtelun erilaisuudesta. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi sen vuoksi varmistettava, että arvioijalla on joko pääsy kaikki yhteisöön kohdistuvat saamiset sisältävään luetteloon, joka sisältää myös ehdolliset saamiset ja joka on luokiteltu tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen mukaisten oikeuksien ja etusjuun mukaisesti, tai riittävään oikeudelliseen asiantuntemukseen tällaisen luettelon laatimiseksi.
- (4) Toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen voi direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyin edellytyksin määrittää, onko yhteisö lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti. Kun toimivaltainen viranomainen määrittää, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti, sen olisi tarkasteltava tämän asetuksen II luvussa säädettyä arvostusta, jos se on jo saatavilla, ja sen olisi otettava huomioon EPV:n direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 6 kohdan mukaisesti antamat ohjeet, joiden tarkoituksena on edistää kriisinratkaisun edellytyksen määrittämiseen liittyvien käytäntöjen lähentämistä.
- (5) Niiden arvostusten, joita toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen käyttää perusteena määrittäessään, täyttyvätkö kriisinratkaisun tai pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen edellytykset, olisi oltava tilinpäätöksiin ja vakavaraisuuteen sovellettavan sääntelykehyksen mukaisia. Arvioijan olisi kuitenkin voitava poiketa yhteisön johdon tekemistä oletamuksista, joiden perusteella tilinpäätökset laaditaan, jos poikkeaminen on tilinpäätöksiin ja vakavaraisuuteen sovellettavan sääntelykehyksen mukaista.

⁽¹⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190.

Jos olettamuksista poiketaan, arvostusta olisi tuettava parhailla saatavilla olevilla tiedoilla ja sen olisi oltava yhdenmukainen olemassa olevien valvontaa koskevien ohjeiden tai tilinpäätösstandardien muiden yleisesti tunnustettujen tulkintalähteiden kanssa, jotta yhteisön taloudellinen asema tulee esitetyksi oikeudenmukaisella ja realistisella tavalla.

- (6) On aiheellista laatia sääntöjä, joilla varmistetaan, että arvostukset, jotka toimivat kriisinratkaisutoimien valinnan ja suunnittelun perusteena, tai arvostukset, joita käytetään pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen laajuuden määrittämiseksi elinkelvottomaksi toteamisen hetkellä, ovat oikeudenmukaisia, varovaisia ja realistisia, sen varmistamiseksi, että kaikki tappiot otetaan kokonaisuudessaan huomioon sovellettaessa kriisinratkaisu-välineitä tai käytettäessä pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisvaltuuksia. Tarkoituksenmukaisimmasta mittaamisperusteesta (pitoarvo tai luovutusarvo) on tehtävä päätös sen mukaan, mitä erityisiä kriisinratkaisu-toimia kriisinratkaisuviranomainen on harkinnut.
- (7) On asianmukaista, että arvostuksissa, jotka toimivat kriisinratkaisutoimien valinnan ja suunnittelun perusteena, tai arvostuksissa, joita käytetään pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen laajuuden määrittämiseksi elinkelvottomaksi toteamisen hetkellä, arvioidaan taloudellista arvoa kirjanpitoarvon sijaan. Kyseisissä arvostuksissa olisi tarkasteltava niiden kassavirtojen nykyarvoa, joita yhteisö voi kohtuudella odottaa, vaikka tämä edellyttää tilinpäätöksiin ja vakavaraisuuteen sovellettavista kehyksistä poikkeamista.
- (8) Kriisinratkaisutoimien valinnan ja suunnittelun perusteena toimivissa arvostuksissa olisi otettava huomioon, että kassavirtoja voi syntyä siitä, että varat ovat edelleen hallussa, mutta samalla olisi otettava huomioon kriisinratkaisun mahdolliset vaikutukset tuleviin kassavirtoihin sekä oikeudenmukaiset, varovaiset ja realistiset oletukset maksukyvyttömyysasteesta ja tappioiden laajuudesta. Lisäksi muuntamisen jälkeisen osakkeiden pääoma-arvon määrittämiseksi arvioijan olisi voitava ottaa huomioon franchise-arvon kohtuulliset odotukset.
- (9) Vaihtoehtoisesti jos yhteisöllä ei ole kykyä pitää omaisuuseriä hallussaan tai niistä luopumista pidetään tarpeellisena tai aiheellisena kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, arvostuksessa olisi otettava huomioon, että nämä kassavirrat voivat mahdollisesti aiheutua luopumisesta omaisuuseristä, veloista tai liiketoiminta-alueista arvioituna määrittelyllä luovutusjaksolla.
- (10) Luovutusarvoa olisi yleisesti pidettävä sellaista todettavissa olevaa markkinahintaa vastaavana, joka voidaan saada markkinoilla tietystä omaisuuserästä tai omaisuuserien ryhmästä ja jossa on voitu ottaa huomioon alennus, joka on asianmukainen siirrettävien omaisuuserien määrän perusteella. Arvioijan olisi kuitenkin voitava tarvittaessa ja ottaen huomioon ne toimet, joihin kriisinratkaisukehyksen mukaan on ryhdyttävä, määrittää luovutusarvo soveltamalla todettavissa olevaan markkinahintaan alennusta, joka johtuu siitä, että kyseinen myynti joudutaan mahdollisesti suorittamaan nopeutetusti. Jollei omaisuuserillä ole likvidejä markkinoita, luovutusarvo olisi määritettävä viittaamalla havainnoitavissa oleviin hintoihin markkinoilla, joilla käydään kauppaa samankaltaisilla omaisuuserillä, tai mallilaskelmiin, joissa käytetään todettavissa olevia markkinaparametreja, tarvittaessa ottaen huomioon epälikvidisyydestä johtuva alennus. Jos harkitaan yritysten liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoi-toyhtiön käyttöä, voidaan ottaa huomioon franchise-arvoa koskevat kohtuulliset odotukset luovutusarvoa määritettäessä.
- (11) Jotta voidaan varmistaa, että direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu laskelma sen kohtelun arvioinnista, joka kunkin osakkeenomistajien ja velkojien luokan olisi ennakoitu saavan, jos laitos tai yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, ja saman direktiivin 74 artiklan mukaisen kriisinratkaisun jälkeinen arvostaminen ovat keskenään johdonmukaiset, on tärkeää, että arvioija tapauksen mukaan käyttää arvostamiseen asetettuja perusteita.
- (12) Direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen tilapäisten arvostusten, jotka toimii perustana, kun tehdään päätös asianmukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta, olisi sisällettävä puskuri, jonka tarkoituksena on arvioida lisätappioiden määrä. Tuon puskurin olisi perustuttava oikeudenmukaisiin, varovaisiin ja realistisiin arvioihin lisätappioista. Arvostusraportissa olisi asiaankuuluvasti selitettävä ja perusteltava puskurin laskentaa tukevat päätökset ja oletukset.
- (13) Direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 15 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen arvostusten osalta arvioijan olisi selitettävä ja perusteltava keskeiset oletukset ja epävarmuustekijät sekä arvostuksen herkkyys näille keskeisille oletuksille ja epävarmuustekijöille. Merkittävät erot arvostuksessa käytettyjen oletusten ja tilinpäätös- tai sääntely-tietojen perusteena olevien oletusten välillä olisi sisällytettävä arvostusraporttiin, jos ne ovat arvioijan tiedossa. Kyseisessä raportissa arvioijan olisi myös esitettävä mahdolliset lisätiedot, jotka arvioijan mukaan auttaisivat kriisinratkaisuviranomaista.

- (14) Tässä asetuksessa vahvistetut perusteet olisi asetettava yksinomaan direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan mukaisten arvostusten suorittamista varten. Niillä ei pitäisi korvata tai muuttaa tai laskentaperiaatteita ja kirjanpitos-tandardeja tai vakavaraisuutta koskevaa sääntelykehystä, jota sovelletaan yhteisöihin muissakin yhteyksissä kuin kriisintarkastuksessa. Olisi kuitenkin voitava käyttää arvostuksesta saatavia tietoja sen tunnistamiseksi, käyttääkö yhteisö mahdollisesti väärin tilinpäätösstandardeja tai vakavaraisuutta koskevaa sääntelykehystä, tai sen määrittämiseksi, onko yhteisön soveltamissa tilinpäätöksen laatimisperiaatteissa tai varojen tai velkojen mittaamisesta ohjaavissa oletuksissa tai harkintaan perustuvissa ratkaisuihin tapahtunut muutoksia. Nämä olosuhteet olisi esimerkiksi otettava huomioon, kun laaditaan direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 6 kohdan mukaista päivitettyä tasetta. Arvioijan olisi tätä varten annettava asianmukainen selitys aikaisemman ja päivitetyn taseen eroista.
- (15) Tämä asetus perustuu EPV:n komissiolle toimittamaan teknisten sääntelystandardien luonnokseen.
- (16) EPV on järjestänyt avoimen julkisen kuulemisen niistä teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 37⁽¹⁾ artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'arvostuksella' joko arvioijan suorittamaa yhteisön varojen ja velkojen arvostusta direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai tapauksen mukaan kriisintarkastusviranomaisen tai arvioijan suorittamaa tilapäistä arvostusta mainitun direktiivin 36 artiklan 2 ja 9 kohdan mukaisesti;
- b) 'arvioijalla' joko komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075⁽²⁾ 38 artiklassa tarkoitettua riippumatonta arvioijaa tai kriisintarkastusviranomaista sen suorittaessa direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 2 ja 9 kohdan mukaisen tilapäisen arvostuksen;
- c) 'yhteisöllä' direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua laitosta tai yhteisöä;
- d) 'käyvällä arvolla' hintaa, joka saataisiin omaisuuserän myynnistä tai maksettaisiin velan siirrosta markkinaosapuolten välillä tavanmukaisessa liiketoimessa, joka toteutuu arvostuspäivänä, sellaisena kuin se on määritelty sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä;
- e) 'pitoarvolla' sellaisten asianmukaisella korolla diskontattujen kassavirtojen nykyarvoa, jota yhteisö voi odottaa oikeudenmukaisiin, varovaisiin ja realistisiin oletuksiin perustuen, jos se pitää hallussaan tiettyjä varoja ja velkoja, ottaen huomioon asiakkaan tai vastapuolen toimintaan tai muihin arvostusparametreihin vaikuttavat tekijät kriisintarkastuksen yhteydessä;
- f) 'luovutusarvolla' 12 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua mittaamisperustetta;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1075, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytysuunnitelmien, kriisintarkastus suunnitelmien ja konsernien kriisintarkastus suunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytysuunnitelmien ja konsernien elvytysuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimuksiin ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisintarkastus kollegioiden operatiivinen toiminta (EUVL L 184, 8.7.2016, s. 1).

- g) 'franchise-arvolla' kassavirtojen nettonykyarvoa, jonka voidaan kohtuudella odottaa seuraavan varojen ja velkojen tai liiketoiminnan ylläpidosta ja uudistamisesta ja joka sisältää mahdollisten liiketoimintamahdollisuuksien vaikutuksen, myös niiden, jotka johtuvat arvioijan arvioimista erilaisista kriisinratkaisutoimista. Franchise-arvo voi olla suurempi tai pienempi kuin arvostuspäivänä olemassa olevien varojen ja velkojen sopimusehdoista aiheutuva arvo;
- h) 'pääoma-arvolla' siirrettyjen tai liikkeeseen laskettujen osakkeiden arvioitua markkinahintaa, joka saadaan soveltamalla yleisesti hyväksytyjä arvostusmenetelmiä. Varojen tai liiketoiminnan luonteesta riippuen pääoma-arvo voi sisältää franchise-arvon;
- i) 'mittaamisperusteella' lähestymistapaa, jolla määritetään rahamäärät, joilla arvioija esittää varat tai velat;
- j) 'kriisinratkaisupäätöksen päivällä' päivämäärää, jolloin annetaan direktiivin 2014/59/EU 82 artiklan mukaisesti päätös yhteisön kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta.

2 artikla

Yleiset arviointiperusteet

1. Arvioijan on arvostusta suorittaessaan otettava huomioon olosuhteet, jotka vaikuttavat yhteisön varojen ja velkojen odotettuihin kassavirtoihin sekä varoihin ja velkoihin sovellettaisiin diskonttokorkoihin, sekä pyrittävä oikeudenmukaisella tavalla esittämään yhteisön taloudellinen asema ottaen huomioon yrityksen mahdollisuudet ja riskit.
2. Arvioijan on esitettävä ja perusteltava arvostuksessa käytetyt keskeiset oletukset. Jos arvostusta laadittaessa ilmenee merkittävä poikkeama oletuksista, joita yhteisön johto on käyttänyt tilinpäätöstä laatiessaan ja lakisääteistä pääomaa ja pääomavaatimuksia laskiessaan, poikkeaman tueksi on esitettävä parhaat saatavilla olevat tiedot.
3. Arvioijan on määritettävä soveltamalla piste-estimointia perusteltu edustavin arvionsa kyseessä olevan omaisuus- tai velkaerän tai niiden yhdistelmän arvosta. Arvostuksen tulokset voidaan tarvittaessa esittää myös arvojen vaihteluvälien muodossa.
4. Tässä asetuksessa yhteisön yksittäisten varojen ja velkojen mittaamiseksi säädettyjä arviointiperusteita on sovellettava myös salkkujen, omaisuuseryhmien, yhdistettyjen varojen ja velkojen, yritysten tai yhdeksi kokonaisuudeksi katsotun yhteisön mittaamiseen tilanteen vaatimalla tavalla.
5. Arvostuksessa on ilmoitettava velkojen jaottelu luokkiin sen mukaan, millä tasoilla velkojat ovat sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisessa saamisen ensisijaisuusjärjestyksessä, ja arvostukseen on sisällytettävä seuraavat arviot:
 - a) saamisen arvo kussakin luokassa sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön sekä tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan velkojen sopimusperusteisten oikeuksien mukaisesti;
 - b) tuotto, jonka kukin luokka saisi, jos yhteisö likvidoitaisiin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.Laskiessaan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisia arvioita arvioija voi tarvittaessa soveltaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/344 (EBA RTS/2017/06, arvostaminen kriisinratkaisun jälkeen) 4 artiklassa esitettyjä perusteita.
6. Tarpeen mukaan ja jos ajoitus ja arvostuksen uskottavuus huomioon ottaen on mahdollista, kriisinratkaisuviranomainen voi pyytää useita arvostuksia. Siinä tapauksessa kriisinratkaisuviranomaisen on vahvistettava arviointiperusteet, joilla määritetään, miten näitä arvostuksia on käytettävä direktiivin 2014/59/EU 36 artiklaa sovellettaessa.

3 artikla

Arvostuspäivä

Arvostuspäivän on oltava jokin seuraavista päivistä:

- a) arvioijan määrittämä viitepäivä, joka perustuu päivään, joka edeltää mahdollisimman niukasti kriisinratkaisuviranomaisen tekemän sellaisen päätöksen odotettua päivää, joka koskee yhteisön kriisinratkaisuun asettamista, alaskirjausvaltuuksien käyttöä tai pääomainstrumenttien muuntamista;

- b) jos suoritetaan direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 10 kohdan mukainen jälkikäteen suoritettava lopullinen arvostus, kriisinratkaisupäätöksen päivä;
- c) johdannaissopimuksista johtuvien velkojen yhteydessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1401 ⁽¹⁾ 8 artiklan mukainen ajankohta.

4 artikla

Tietolähteet

Arvostuksen on perustuttava arvostuspäivän kannalta asiaankuuluviin tietoihin, joita arvioija pitää olennaisina. Yhteisön tilinpäätösten, niihin liittyvien tilintarkastuskertomusten ja lakisääteisen raportoinnin, jotka koskevat mahdollisimman lähellä arvostuspäivää päättyvää kautta, lisäksi olennaisiin tietoihin voivat kuulua seuraavat:

- a) yhteisön mahdollisimman lähellä arvostuspäivää laatimat päivitetty tilinpäätökset ja lakisääteinen raportointi;
- b) selitys yhteisön tilinpäätösten ja lakisääteisen raportoinnin laatimista varten käyttämistä keskeisistä menetelmistä, oletuksista ja harkintaan perustuvista ratkaisuista;
- c) yhteisön asiakirjoissa olevat tiedot;
- d) olennaiset markkinatiedot;
- e) arvioijan tekemät johtopäätökset hallinnon ja tilintarkastajien kanssa käydystä keskustelusta;
- f) yhteisön rahoitustilanteen valvontaan liittyvät viranomaisarvioinnit, jos ne ovat saatavilla, direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti hankitut tiedot mukaan lukien;
- g) toimialan kattavat omaisuuserien laatua koskevat arvioinnit, jos ne ovat yhteisön varojen kannalta olennaisia, sekä stressitestin tulokset;
- h) vertaisarvostukset, joita on riittävässä määrin muokattu yhteisön erityisten olosuhteiden mukaan;
- i) aiemmat tiedot, joita on riittävässä määrin muokattu sellaisten tekijöiden poistamiseksi, jotka eivät ole enää merkityksellisiä, ja sellaisten tekijöiden lisäämiseksi, jotka eivät vaikuttaneet aiempiin tietoihin; tai
- j) kehityssuuntauksia koskevat analyysit, joita on riittävässä määrin muokattu yhteisön erityisten olosuhteiden mukaan.

5 artikla

Konsernijärjestelyjen vaikutus

1. Jos yhteisö on osa konsernia, arvioijan on otettava huomioon ne vaikutukset, joita voimassa olevilla sopimusperusteisilla konserninsisäisillä tukijärjestelyillä voi olla varojen ja velkojen arvoon, jos olosuhteiden perusteella on todennäköistä, että nämä järjestelyt otetaan käyttöön.
2. Arvioijan on otettava huomioon muiden virallisten tai epävirallisten konserninsisäisten järjestelyjen vaikutus ainoastaan, jos olosuhteiden perusteella on todennäköistä, että nämä järjestelyt säilyvät voimassa konsernin vaikean rahoitustilanteen tai kriisinratkaisun yhteydessä.
3. Arvioijan on määritettävä, ovatko konserniin kuuluvan yhteisön varat saatavilla konsernin muiden yhteisöjen tappioiden kattamiseksi.

6 artikla

Arvostusraportti

Arvioija laatii kriisinratkaisuviranomaiselle arvostusraportin, jonka on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot:

- a) jollei direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 9 kohdasta muuta johdu, mainitun direktiivin 36 artiklan 6 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettut tiedot;
- b) jollei direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 9 kohdasta muuta johdu, direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 8 kohdassa tarkoitettut tiedot;

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2016/1401, annettu 23 päivänä toukokuuta 2016, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä johdannaista aiheutuvien velkojen arvostukseen sovellettavia menetelmiä ja periaatteita koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 228, 23.8.2016, s. 7).

- c) komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1401 mukaisesti suoritettu johdannaisista aiheutuvien velkojen arvostus;
- d) arvostuksen yhteenveto, joka sisältää selvityksen piste-estimointia soveltamalla määritetystä edustavimmasta arviosta, arvojen vaihteluväleistä ja arvostamisessa epävarmuutta aiheuttaneista seikoista;
- e) selvitys arvioijan arvostusta varten käyttämistä keskeisistä menetelmistä ja oletuksista, siitä, miten herkkä arvostus on menetelmiin ja oletuksiin nähden, sekä mahdollisuuksien mukaan selvitys siitä, miten kyseiset menetelmät ja oletukset eroavat muihin olennaisiin arviointeihin, myös mahdollisiin alustaviin kriisinratkaisuarviointeihin, käytetyistä menetelmistä ja oletuksista;
- f) mahdolliset lisätiedot, jotka arvioijan mukaan auttaisivat kriisinratkaisuviranomaista tai toimivaltaista viranomaista direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 1–11 kohdan soveltamisessa.

II LUKU

ARVOSTUSPERUSTEET 36 ARTIKLAN 4 KOHDAN a ALAKOHTAA SOVELLETTAESSA

7 artikla

Yleiset periaatteet

1. Direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tarkoitusta varten laadittujen arvostusten on perustuttava oikeudenmukaisiin ja realistisiin oletuksiin, ja niillä on pyrittävä varmistamaan, että asianmukaisen skenaarion mukaiset tappiot otetaan kokonaisuudessaan huomioon. Jos tällainen arvostus on saatavilla, se muodostaa perustan tapauksen mukaan toimivaltaisen viranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen toteamukselle, että laitos on ”lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu” direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetyn mukaisesti. Arvioija voi kyseenalaistaa oletukset, tiedot, menetelmät ja päätelmät, joihin yhteisö perusti tilinpäätösraportointia tai lakisääteisen pääoman ja pääomavaatimusten laskemista varten laatimansa arvioinnit, ja jättää ne huomiotta arvioinnissa perustuen olemassa oleviin valvontaa koskeviin ohjeisiin tai muihin yleisesti tunnustettuihin lähteisiin, joissa asetetaan eri tyyppisten varojen ja velkojen oikeudenmukaista ja realistista arvostamista edistäviä arviointiperusteita.
2. Arvioijan on määritettävä asianmukaisimmat arvostusmenetelmät, jotka voivat tukeutua yhteisön sisäisiin malleihin, jos arvioija katsoo sen asianmukaiseksi ottaen huomioon yhteisön riskinhallintajärjestelmän ja saatavilla olevan datan ja tietojen laadun.
3. Arvostusten on oltava tilinpäätöksiin ja vakavaraisuuteen sovellettavan sääntelykehiksen mukaisia.

8 artikla

Arvostuksessa erityisesti huomioitavat alat

Arvioijan on erityisesti keskityttävä aloihin, jotka ovat alttiita merkittäväälle arvostuksen epävarmuudelle, jolla on merkittävä vaikutus kokonaisarvostukseen. Näitä aloja varten arvioijan on toimitettava arvostuksen tulokset piste-estimointia soveltamalla määritettyjen edustavimpien arvioiden ja tarpeen mukaan arvojen vaihteluvälien muodossa, kuten 2 artiklan 3 kohdassa säädetään. Näihin aloihin sisältyvät seuraavat:

- a) lainat tai lainasalkut, joista odotetut kassavirrat riippuvat vastapuolen kyvystä, halukkuudesta tai kannustimesta veloitteen suorittamiseksi, jos kyseiset odotukset perustuvat oletuksiin, jotka liittyvät laiminlyöntien tasoihin, maksukyvyttömyyden todennäköisyyksiin, tappio-osuuteen (LGD) tai välineen ominaispiirteisiin erityisesti silloin, kun lainasalkkujen tappioiden toteutuminen antaa tästä näyttöä;
- b) haltuunotetut omaisuuserät, joista odotettuihin kassavirtoihin vaikuttaa sekä omaisuuserän käypä arvo sillä hetkellä, kun yhteisö ottaa haltuun asiaan liittyvän vakuuden tai pantin, että kyseisen arvon odotettu kehitys haltuunoton jälkeen;
- c) käypään arvoon arvostettavat instrumentit, kun kyseisen käyvän arvon määrittäminen markkinahintaan perustuvaa tai malliin perustuvaa arvostamista koskevien tilinpäätös- tai vakavaraisuusvaatimusten mukaisesti ei ole enää sovellettavissa tai voimassa olosuhteet huomioon ottaen;
- d) liikearvo ja aineeton omaisuus, jos arvonalentumistesti voi riippua subjektiivisesta arviosta liittyen esimerkiksi perustellusti odotettavissa olevaan kassavirtaan, diskonttokorkoihin ja kassavirtaa tuottavien yksiköiden yhteisarvoon;
- e) oikeudelliset riita-asiat ja sääntelytoimet, joista riippuvien kassavirtojen määrään ja/tai ajoitukseen voi vaikuttaa eriasteinen epävarmuus;
- f) kohteet, joihin sisältyy eläkevaroja ja -velkoja sekä laskennalliset veroerät.

9 artikla

Arvostukseen vaikuttavat tekijät

1. Arvioijan on otettava huomioon yleiset tekijät, jotka voivat vaikuttaa keskeisiin oletuksiin, joihin 8 artiklassa tarkoitettujen alojen varojen ja velkojen arvot perustuvat, mukaan luettuina seuraavat tekijät:
 - a) yhteisöön vaikuttavat talouden ja toimialan olosuhteet, myös merkityksellinen markkinakehitys;
 - b) yhteisön liiketoimintamalli ja muutokset yhteisön strategiassa;
 - c) yhteisön omaisuuserien valintaperusteet, myös luottopoliitikat;
 - d) olosuhteet ja käytännöt, jotka voivat johtaa maksuhäiriöihin;
 - e) olosuhteet, jotka vaikuttavat muuttujiin, joita käytetään määrittäessä riskipainotettuja omaisuuseriä vähimmäispääomavaatimusten laskemiseksi;
 - f) yhteisön taloudellisen rakenteen vaikutus yhteisön valmiuteen säilyttää varoja odotetun hallussapitojakson ajan ja yhteisön kyky tuottaa ennustettavissa olevia kassavirtoja;
 - g) yleiset tai yhteisökohtaiset likviditeettiä tai rahoitusta koskevat huolenaiheet.
2. Arvioijan on selkeästi erotettava arvostuksen aikana määritellyt aineelliset toteutumattomat voitot siinä määrin kuin kyseisiä voittoja ei ole kirjattu arvostuksessa, ja hänen on toimitettava arvostusraportissa riittävät tiedot voittoihin johtaneista poikkeuksellisista olosuhteista.

III LUKU

ARVOSTUSPERUSTEET 36 ARTIKLAN 4 KOHDAN b, c, d, e, f JA g ALAKOHTAA JA 36 ARTIKLAN 9 KOHDAN TOISTA ALAKOHTAA SOVELLETTAESSA

10 artikla

Yleiset periaatteet

1. Arvioijan on arvioitava, miten kukin kriisinratkaisutoimi, johon kriisinratkaisuviranomainen voi ryhtyä, vaikuttaa arvostukseen, jotta voidaan tehdä direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 4 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettuja perusteltuja päätöksiä. Kriisinratkaisuviranomainen voi keskustella arvioijan kanssa – mutta tämä ei saa vaikuttaa arvioijan riippumattomuuteen – yksilöidäkseen, mitkä ovat ne kriisinratkaisutoimet, joita mainittu viranomainen harkitsee, mukaan lukien toimet, jotka sisältyvät kriisinratkaisusuunnitelmaan tai mahdolliseen kriisinratkaisukehykseen, jos se sisältää eri toimia.
2. Oikeudenmukaisen, varovaisen ja realistisen arvostuksen varmistamiseksi arvioijan on tarvittaessa ja yhteistyössä kriisinratkaisuviranomaisen kanssa esitettävä erillisiä arvostuksia, jotka osoittavat, miten riittävän erilainen valikoima kriisinratkaisutoimia vaikuttaisi.
3. Arvioijan on varmistettava, että kun sovelletaan kriisinratkaisuvälineitä tai käytetään pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat yhteisön varoihin, otetaan kokonaisuudessaan huomioon niissä skenaarioissa, jotka ovat oleellisia erilaisissa tarkasteltavana olevissa kriisinratkaisutoimissa.
4. Jos arvostuksessa esitetyt arvot poikkeavat merkittävästi yhteisön tilinpäätöksissä esittämistä arvoista, arvioijan on käytettävä kyseisen arvostuksen oletuksia, jotta voidaan perustellusti mukauttaa direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua päivitetyn taseen laatimista varten tarvittavia oletuksia ja tilinpäätöksen laatimisperiaatteita, tavalla, joka on linjassa tilinpäätöksiin sovellettavan sääntelykehityksen kanssa. Sellaisten arvioijan toteamien tappioiden osalta, joita ei voida kirjata päivitettyyn taseeseen, arvioijan on ilmoitettava määrä ja kuvailtava tappioiden määrittämisen taustalla olevat syyt sekä tappioiden ilmenemisen todennäköisyys ja aikahorisontti.
5. Jos pääomainstrumentteja tai muita velkoja muunnetaan omaksi pääomaksi, arvostuksessa on esitettävä arvio sellaisten uusien osakkeiden pääoma-arvosta muuntamisen jälkeen, jotka on siirretty tai laskettu liikkeeseen vastikkeena muunnettujen pääomainstrumenttien omistajille tai muille velkojille. Mainittu arvio muodostaa direktiivin 2014/59/EU 50 artiklan mukaisen muuntokurssin määrittämisen perustan.

11 artikla

Mittaamisperusteen valinta

1. Valitessaan sopivinta mittaamisperustetta tai -perusteita arvioijan on otettava huomioon erilaiset kriisintarkastuslaitokset, joita on tutkittava 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Arvioijan on määritettävä kassavirrat, joita yhteisö voi odottaa oikeudenmukaisten, varovaisten ja realististen oletusten perusteella olemassa olevista varoista ja veloista tarkastellun kriisintarkastuslaitoksen tai -toimien toteuttamisen jälkeen ja joista on vähennetty 6 kohdan mukaisesti määritetty diskonttokorko.
3. Kassavirrat on määritettävä soveltuvalla aggregointitasolla, joka vaihtelee yksittäisistä varoista ja veloista salkkuihin ja yrityksiin, ja riskiprofiilien eroihin on kiinnitettävä asianmukaisesti huomiota.
4. Jos 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kriisintarkastuslaitoksissa edellytetään, että laitoksena toimintaa jatkavan yhteisön on säilytettävä varat ja velat, arvioijan on käytettävä pitoarvoa sopivana mittaamisperusteena. Pitoarvo voi, jos sitä pidetään oikeudenmukaisena, varovaisena ja realistisena, ennakoita markkinaolosuhteiden normalisointia.

Pitoarvoa ei saa käyttää mittaamisperusteena, jos varat siirretään erilliseen varainhoitoyhtiöön direktiivin 2014/59/EU 42 artiklan mukaisesti tai omaisuudenhoitoyhtiöön saman direktiivin 40 artiklan mukaisesti tai jos käytetään direktiivin 2014/59/EU 38 artiklan mukaista liiketoiminnan myyntiä.
5. Jos 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kriisintarkastuslaitokset edellyttävät omaisuususerien myyntiä, odotettujen kassavirtojen on vastattava odotetun luovutusajankohdan mukaan ennakoitavia luovutusarvoja.
6. Diskonttokorot on määritettävä ottaen huomioon kassavirtojen ajoitus, riskiprofiili, rahoituskustannukset ja markkinoiden olosuhteet, jotka ovat tarkoituksenmukaisia mitattaviin varoihin tai velkoihin, tarkasteltavaan luovutusstrategiaan ja yhteisön kriisintarkastuksen jälkeiseen taloudelliseen asemaan nähden.

12 artikla

Odotettujen kassavirtojen arviointiin ja diskonttaukseen liittyvät erityiset tekijät

1. Kassavirtoja arvioitaessa arvioijan on sovellettava asiantuntija-arviotaan määrittäessään mitattavien varojen tai velkojen keskeisiä ominaisuuksia. Arvioijan on sovellettava asiantuntija-arviotaan myös määrittäessään, miten kyseisten varojen tai velkojen jatkaminen, mahdollinen uudistaminen tai jälleenrahoittaminen, lopettaminen tai luovuttaminen tarkastellussa kriisintarkastuslaitoksessa esitetyn mukaisesti vaikuttaa kyseisiin kassavirtoihin.
2. Jos kriisintarkastuslaitoksen mukaan yhteisön on pidettävä hallussaan varoja tai velkoja tai jatkettava liiketoimintaa, arvioija voi ottaa huomioon tuleviin kassavirtoihin mahdollisesti vaikuttavia tekijöitä, joihin kuuluvat seuraavat:
 - a) sellaiset muutokset oletuksissa tai odotuksissa verrattuna arvostuspäivänä vallinneisiin oletuksiin tai odotuksiin, jotka ovat pitkäaikaisen aikaisemman kehityksen mukaisia ja sellaisen kohtuulliseksi katsottavan ajanjakson mukaisia, jonka ajan varat ovat yhteisön hallussa tai joka tarvitaan yhteisön elvytystä varten; tai
 - b) ylimääräiset tai vaihtoehtoiset arvostusperusteet tai -menetelmät, joita arvioija pitää tarkoituksenmukaisina ja jotka ovat tämän asetuksen mukaisia, myös muuntamisen jälkeisen osakkeiden pääoma-arvon arvioinnin yhteydessä.
3. Niiden varojen ja velkojen ryhmien tai yritysten osalta, jotka on tarkoitettu lopettamaan, arvioijan on otettava huomioon lopettamiskustannukset ja -hyödyt.
4. Jos yhteisön tilanteen vuoksi yhteisö ei voi pitää omaisuususeriä hallussaan tai jatkaa liiketoimintaa tai jos kriisintarkastusviranomaisen katsoo myynnin muutoin tarpeelliseksi kriisintarkastuslaitosten saavuttamiseksi, odotettujen kassavirtojen on perustuttava luovutusarvoihin, joita odotetaan tietyn luovutusjaksona.

5. Arvioijan on määritettävä luovutusarvo niiden kassavirtojen, nettomääraisten luovutuskustannusten ja mahdollisesti annettujen takausten nettomääräisen odotusarvon perusteella, joita yhteisö voi kohtuudella odottaa vallitsevilla markkinaolosuhteissa asianmukaisesta varojen tai velkojen myynnistä tai siirrosta. Kun otetaan huomioon toimet, joihin kriisintarkkailukehyksen mukaan on ryhdyttävä, arvioija voi tarvittaessa määrittää luovutusarvon soveltamalla todettavissa olevaan markkinahintaan alennusta, joka johtuu siitä, että kyseinen myynti tai siirto joudutaan mahdollisesti suorittamaan nopeutetusti. Määrittäessään omaisuuserien, joilla ei ole likvidejä markkinoita, luovutusarvoa arvioijan on otettava huomioon todettavissa olevat hinnat sellaisilla markkinoilla, joilla käydään kauppaa samankaltaisilla omaisuuserillä, tai mallilaskelmat, joissa käytetään todettavissa olevia markkinaparametreja, tarvittaessa ottaen huomioon epälikvidisyydestä johtuva alennus.

6. Arvioijan on otettava huomioon tekijät, jotka voivat vaikuttaa luovutusarvoihin ja -jaksoihin, seuraavat tekijät mukaan lukien:

- a) vastaavissa transaktioissa todetut luovutusarvot ja -jaksot, joita on mukautettu riittävässä määrin ottamaan huomioon kyseisten transaktioiden osapuolten liiketoimintamallissa ja taloudellisessa rakenteessa olevat eroavaisuudet;
- b) tietyn transaktion edut tai haitat, jotka ovat osapuolille ja markkinaosapuolten alaryhmälle ominaisia;
- c) omaisuuserän tai liiketoiminnan erityisominaisuudet, jotka voivat olla merkityksellisiä vain mahdolliselle ostajalle tai markkinaosapuolten alaryhmälle;
- d) odotetun myynnin todennäköinen vaikutus yhteisön franchise-arvoon.

7. Kun arvioidaan yritysten arvoa liiketoiminnan myyntiä tai omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä varten, arvioija voi ottaa huomioon franchise-arvoa koskevat kohtuulliset odotukset. Franchise-arvoa koskevan odotuksen on sisällettävä varojen uudistamisesta, avoimen salkun jälleensijoittamisesta tai liiketoiminnan jatkumisesta tai uudelleenkäynnistämistä johtuva odotus kriisintarkkailutoimien yhteydessä.

8. Jos arvioijan mielestä ei voida kohtuudella odottaa, että omaisuuserän tai liiketoiminnan luovutukselle olisi realistisia mahdollisuuksia, hänen ei tarvitse määrittää luovutusarvoa, vaan hänen on arvioitava niihin liittyvät kassavirrat jatkamisen tai lopettamisen kannalta olennaisten mahdollisuuksien perusteella. Tätä säännöstä ei sovelleta varojen erotteluun tai liiketoiminnan myyntiin.

9. Niiden omaisuuseräryhmien tai liiketoiminnan osien osalta, jotka on todennäköisesti likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, arvioija voi tarkastella luovutusarvoja ja -jaksoja, jotka on todettu vastaavanlaisten omaisuuserien huutokaupoissa vastaavissa olosuhteissa. Odotettujen kassavirtojen määrittämisessä on otettava huomioon epälikvidiys ja luotettavien tietojen puuttuminen luovutusarvojen määrittämistä varten sekä tästä johtuva tarve tukeutua muihin kuin havainnoitaviin tietoihin perustuviin arvostusmenetelmiin.

13 artikla

Menetelmä, jota käytetään, kun lasketaan puskuria lisätappioiden varalta ja sisällytetään se arvostukseen

1. Direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 4 kohdan b–g alakohdan mukaisesti suoritettujen tilapäisten arvostusten epävarmuuden poistamiseksi arvioijan on sisällytettävä arvostukseen puskuri, jossa otetaan huomioon tosiasiat ja olosuhteet, jotka tukevat lisätappioiden, joiden määrä tai ajoitus on epävarmaa, olemassaoloa. Jotta epävarmuutta ei oteta kaksinkertaisesti huomioon, arvioijan on asiaankuuluvasti selitettävä ja perusteltava puskurin laskentaa tukevat oletukset.

2. Puskurin koon määrittämiseksi arvioijan on tunnistettava tekijät, jotka saattavat vaikuttaa odotettuihin kassavirtoihin todennäköisesti hyväksyttävien kriisintarkkailutoimien seurauksena.

3. Edellä 2 kohtaa sovellettaessa arvioija voi ekstrapoloida tappiot, jotka arvioidaan yhteisön varojen osaksi, yhteisön jäljellä olevaan taseeseen. Vastaavassa asemassa olevien kilpailijoiden omaisuuserien arvioidut keskimääräiset tappiot voidaan myös ekstrapoloida, jos liiketoimintamallin ja taloudellisen rakenteen eroavaisuudet otetaan tarpeellisessa määrin huomioon.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä marraskuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER
